

2. DEL

STANISLAV HROVATIČ

OBRAZLOŽENA OPLAZNOST: hipoteza o nastajanju materije in življenja

NASLOV 2. DEL: »ZMAGA ČLOVEKOVE MISLI«

KAZALO:

UVOD: GOVORI MATERIJA

I-VIZUALIZACIJA SISTEMA OPLAZNOSTI

- 1-NAMEN VIZUALIZACIJE
- 2-ELEMENTI KVINTATEDRAEDRA
- 3-PRESEK KLOTONA
- 4-VZDOLŽNI PRESEK KLOTONA

II-OPAZOVALNE KOLIČINE TETRAEDRONA

- 1-VSAKOTRENTNI PRESEKI
- 2-KONSTRUKTIVNI PROSTOR TETRAEDRONA
- 3-SPREMEMBA, ČAS V TETRAEDRONU
- 4-VREDNOST RAZREDČENE OPLAZNOSTI, ENERGIJA V TETRAEDRONU
- 5-VREDNOST KLOTONOV IN OPLAZNIH ZGOSTITEV

III-MISELNO-ČUSTVENI EMPIRIZEM

- 1-MISEL V PRSEKU RASTI OPLAZNOSTI
- 2-ZNANSTVENA EMPIRIČNA ZGREŠENOST
- 3-EMPIRIČNO IZVENSISTEMSKO NESPOZNAVANJE
- 4-PRESEČNA RAST SPOZNAVANJA
- 5-INDIVIDUALNA PRESEČNA RAST SPOZNAVANJA
- 6-INDIVIDUALNA DRUŽBENA PRESEČNA RAST SPOZNAVANJA

IV-IZVENSISTEMSKO GLEDANJE NA SISTEM GRADNJE OPLAZNOSTI

V-DRUŽBA IN NOVA HIPOTEZA

VI-OPLAZNI INŠTITUT IN NJEGOVO DELAVNO PODROČJE

VII-OPLAZNOST V INKUBACIJI POSAMEZNIKA

1-2-3-4 GRAFIČNE PRILOGE IN SLOVAR

UVOD: GOVORI MATERIJA

Materija izkorišča mojo obliko živečega in mislečega človeka, za sporočilo vsem oblikam oplaznosti, o njihovih stanjih. Sporoča njej sami, ki si sporoča lahko samo preko nas, nas kot živeče oblike, katera ima možnost ponavljanja sporočila preko oblike človekovega spominskega mišljenja, katero edino na poseben način sledi spremembi oplaznosti, oziroma ji sledi tako, da se sorazmerno z rastjo spremembe, lahko v vsakem preseku rasti zaveda svojega stanja. Naše mišljenje, je oblika oplaznosti, ki na svojstven način sovпада z spremembo oplaznosti. Razredčena oplaznost, v organizmu, v svoji strukturi, ustvari ohranjanje spomina, ki je namenjen za funkcijo življenja. Z razvojnim nakopičenjem omogoča še viške, abstraktne miselne procese, ki dovoljujejo nove oblike, ki ne temeljijo na izkustvenih spoznanjih. Organizirani sistemi oplaznosti v biološki strukturi, hitijo narediti odvezanju in zaključevanju oplaznosti, racionalno izkustveno pot. Ti sistemi sledijo običajni spremembi oplaznosti, po razpadu človeka, kot organizma, katere ni zmožen več ščititi, oziroma obdržati v fazi zelenih sprememb. Spominsko mišljenje so biološke energije, ki v vsako trenutni fazi spremembe oplaznosti, ohranjajo z ozirom na splošno spremembo, svojo urejeno, zakonito, posebno rast spremembe. V svojstveni rasti, ohranjajo preko spremembe, konstantno strukturo, vrsto, zaporedje, samosvojost, ki nam glede na izkustveni impulz sporočajo to vsebino, to lastno konstantnost, in v obliki, ki jo mi zaznavamo kot spomin. Hvala ti materija, da si se organizirala v »moje« posebne vrste sprememb oplaznosti, ki mi na mojo željo posredujete vedenje o vaši strukturi, v obliki spomina in mišljenja. Vaša točno zelena zaporedja sprememb oplaznosti, uporabljam za spoznavanje, zakaj ste tako organizirane, zakaj hočete svojo pot, čeprav ve same, v osnovi ne veste nič. Jaz, kot celota, namensko organizirana celota, razpolagam z vsemi vašimi posameznimi oblikami rasti sprememb oplaznosti, in še s svojimi strukturami zakonitih sprememb oplaznosti, ki imajo nalogo nenehne kontrole nad vami, če ste še take, kot morate biti. Z oblikami mišljenja, dobivam od vas, ki mi služite, odgovor v zavesti in samozavesti, v potrditvi, o vzroku in namenu vas. Še več, saj mi nudite spoznanje nad vsem, kar me sestavlja, ki tudi vam posredno služi, o namenu in zakonitostih, ter spoznanju nad tem kaj se je dogajalo z vami, ko še niste imele to možnost in kaj se bo dogajalo z vami, ko vam bo odvzeta ta funkcija, v vpogled, v vse oblike oplaznosti. Na osnovi vaših posebnih zakonitih rasti sprememb oplaznosti in na osnovi kontrol o vaših strukturah, delam s svojim konstruktivnim, logičnim, asociativnim mišljenjem, nove strukture, nove oplazne »statične« izolacije, nove oplazne vrste. Te v svoji zakoniti, posebno želeni obliki rasti spremembe oplaznosti, kontrolirajo logične, konstruktivne, asociativne in obratne vrste od njih. Pri aktivnem mišljenju, razpolagam že s takimi vrstami, ki so izven moje običajne kontrole in mi sporočajo abstraktno idejo, ki mi služi za razmišljanje, ne samo o vaših vrstah, o vzroku in posledičnosti njih, o vsem, kar se imenuje absolutna resnica in mi narekuje, da vam sporočim, da ni nič pomembnejšega od te misli. Absolutna resnica je »umetna« misel, za živa bitja, saj je samo tolažba o možnosti ne spremembe, zato je samo konfliktno monologno sprejemljiva.

I-VIZUALIZACIJA SISTEMA OPLAZNOSTI

1-NAMEN VIZUALIZACIJE

Za predstavo o sistemu rasti oplaznosti, si moramo poiskati osnovne izhodiščne predstavljive teoretične elemente in oblike, na osnovi katerih si bomo zgradili celoten pojem rasti oplaznega sistema. Sledili bomo trenutnim presekom in razširitvi njega na absolutnega, ter zakonitostim

prejšnjega preseka, katerega posledica smo. Na osnovi vizualizacije oplaznosti posegamo v predstavno področje vzrokov rasti sprememb vseh faktorjev s katerimi razpolagamo. To je v znotraj sistemsko gledanje. Po drugi strani pa posegamo v kompleksno statičnost in zaključenost sistema, v teoretično izven sistemsko, ne predstavno in konfliktno monologno gledanje, na sistem gradnje oplaznosti.

2-ELEMENTI KVINTATEDRAEDRA

2.1-KLOTOIDA

Klotoida je matematična krivulja, ki zavzema vrednost radijev od nič do neskončno. Naša klotoida je krivulja, ki se bo zdaj hitro, drugič počasneje zavijala ali raztezala. Od središčnega pola, se bo krožno odvijala, kar bo odvisno od prirastkov velikosti radijev med enakimi koti.

2.2-KROŽNA VREDNOST KLOTOIDE

Krožna vrednost klotoide, je tisti faktor, s katerim se povečuje strmina odvijanja klotoide, glede na iste odsečne kote.

2.3-KLOTOIDNA PLOSKOVNA VREDNOST

Klotoidna ploskovna vrednost, je vrednost ploskve med določenima odsekoma klotoide, ki jih določata poljubno izbrana radija v ravnini klotoide.

2.4-ODSEČNI KOT KLOTOIDE

Odsečni kot klotoide je poljubno izbrani kot, ki velja za konstanto med dvema izbranimi radijema klotoide, pri obravnavanju rasti klotoide.

2.5-KLOTOIDNI POVRATEK

Klotoidni povratek je premica, ki zaključuje krivuljo po radiju, povezuje konec krivulje z izhodiščem.

2.6-ENAKOSTRANIČNO TRIKOTNA KLOTOIDA-IDEALNA KLOTOIDA

Enakostranično trikotna klotoida je idealna krivulja, pri kateri se osnovnica enakostraničnega trikotnika, ki je pravokoten na ravnino klotoide, v vsakem poljubnem delta majhnem odseku povečuje glede na višino enakostraničnega trikotnika, ki je radij klotoide.

2.7-ENAKOSTRANIČNI KLOTOIDNI TRIKOTNIK-IDEALNI TRIKOTNIK

Enakostranični klotoidni trikotnik ali idealni trikotnik, je vsak enakostranični trikotnik, ki je pravokoten na ravnino klotoide in ima svojo višino za radij klotoide.

2.8-IDEALNO KLOTOIDNI ENAKOSTRANIČNO TRIKOTNI PRIRASTEK

Idealno klotoidni enakostranično trikotni prirastek, je ploskovna vrednost razlike površin dveh poljubno izbranih idealno klotoidnih enakostraničnih trikotnikov.

2.9-POVRATNA PREMICA

Povratna premica je radij enakostranične trikotne klotoide z vrednostjo do neskončno.

2.10-TOČKOVNA GOSTOTA POVRATNE PREMICE

Točkovna gostota povratne premice narašča z ukrivljenostjo idealne klotoide, in se točkovno zgošča od povratne točke, proti središču, odnosno polu.

2.11-POVRATNI IDEALNI KLOTOIDNI TRIKOTNIK

Povratni klotoidni trikotnik, je trikotnik enakostranične trikotne klotoide, z vrednostjo višine trikotnika od nič do neskončno.

2.12-IDEALNI KLOTOIDNI TETRAEDER

Idealni klotoidni tetraeder, je tetraeder, ki ima za osnovno ploskev idealni klotoidni enakostranični trikotnik, in je obrnjen v smeri rasti klotoide.

2.13-KLOTON

Klonton je vrednost volumnov telesa, ki ga zgradijo idealni klotoidni tetraedri, po vseh velikostih radijev enakostranične trikotne klotoide, do želenega radija, upoštevajoč večkrat opisan sredinski prostor.

2.14-KLOTONSKA PROSTORSKA GOSTOTA

Klotonska prostorska gostota, je vrednost večkrat zgrajenega sredinskega prostora pri nastajanju klotona. Klotonska gostota je odvisna od strmosti klotoide in od končnega izbranega idealnega klotoidnega tetraedra.

2.15-KLOTONSKI PRIRASTEK

Klotonski prirastek je volumenska vrednost razlike volumnov med dvema poljubno izbranimi presekom klotona, ki jih določata želeni radija idealne trikotne klotoide.

2.16-POVRATNI KLOTON

Povratni klonton je vrednost telesa, ki ga opišejo idealni klotoidni tetraedri po vseh velikosti radijev, z vključno radijem neskončno, upoštevajoč tudi večkrat opisan sredinski prostor.

2.17-KLOTONSKO TELO

Klotonsko telo je prostorska vrednost štirih prostorsko tako razporejenih klotonov, da tvorijo v

medsebojnem odnosu ikozaedrično obliko.

2.18-POVRATNO KLOTOIDNO TELO

Povratno klotonsko telo, je prostorska vrednost štirih ikozaedrično razporejenih klotonov.

2.19-POVRATNI TETRAEDER

Povratni tetraeder je prostorska vrednost tetraedra, ki zavzema za osnovno ploskev zadnji povratni trikotnik in stoji v smeri rasti idealne trikotne enakostranične kloitoide.

2.20-POVRATNI TETRAEDRON

Povratni tetraedron je gostota prostorske vrednosti v povratnem tetraedru in je prostorsko količinsko enak povratnemu klotonu. V povratnem tetraedronu so zloženi vsi tisti idealni tetraedri, ki so bili obravnavani v povratnem klotonu.

2.21-TETRAEDRONDKO TELO

Tetraedronsko telo je vrednost prostora štirih povratnih tetraedronov, v taki medsebojni prostorski razporeditvi, da skupaj tvorijo, kot celota ikozaedrično razporeditev. Vrednost prostora se upošteva samo v povratnih tetraedrih.

2.22-RAVNA KLOTONSKA RAZDALJA

Ravna klotonska razdalja, je razdalja v klotoidnih presečnih krivuljah.

3-PRESEK KLOTINA

Presek klotona je osnovno izhodišče za razumevanje rasti oplaznega sistema. Oplazni sistem raste po zakonitostih klotonskih vrednot, vendar se odraža v trenutnih presekih samo v kvintatetraedralnih celotah. Posega v kloton ni, v smislu prejšnjega vsako trenutnega preseka klotona, v rasti oplaznega sistema, mišljeno smislu celotnega klotona, odnosno klotonskega telesa (glede na znanstveni moderni empirizem). Trenutni preseki sistema oplaznosti nam nudijo samo rezultate vsako trenutnih presekov, stanje z ozirom na vrednost preseka in zavzemajo vse obravnavane količine, določeno vrednost rasti. Obravnavane količine vsako trenutnega preseka klotona, so konstante (energija, sprememba, konstruktivni prostor), vendar z ozirom na zakonitosti v preseku. V vsako trenutni rasti, nam nudi spoznanje presečnih smeri vseh obravnavanih količin. Ker smo v preseku, in obravnavamo količine znotraj presečno, so obravnavane količine konstanta. Ko bomo bili vsako trenutno prejšnje presečni, bomo obravnavali in analizirali vse vrednostne opazovalnih količin, v smislu njihovih vrednosti in vzroku njihovih sprememb. Vpogled bomo imeli v vzrok energije, v vzrok manjšanja najmanjše deljive delčne celote in v zaključevanja oplaznega delca. Vsako trenutni presek, moramo najprej obravnavati iz stališča vsako trenutnega gledanja, v odražanju klotona. Odraža se v tetraedronu, odnosno v tetraedronskem telesu, kateremu bomo sledili vzdolžno in prečno.

4-VZDOLŽNI PRESEK TETRAEDRONA

Tetraedron je eden od štirih elementov, ki sestavlja tetraedronsko telo, odnosno je eden od štirih elementov kvintatetraedra. Opazovanje preseka tetraedrona pomeni opazovanje stvarnosti, opazovanje rasti sistema oplaznosti, v smislu redčenja in zaključevanja. Da sploh lahko nastane tetraedron, morajo idealni tetraedri pri osnovni rasti oplaznosti vsaj enkrat sekati povratnost klotona, saj na osnovi tega nastane prvi odvzem oplaznosti iz oplazne točke. Osnovna »eksplozija« rasti oplaznega sistema, je označena do prvega preseka povratnice klotona za nično stanje (črna luknja, črna masa, dopust). Kakšne količine ima ta nična faza, je odvisno od pogojev v katerih kloton nastaja. To je v sistemu, kot celoti, točno opredeljeno. Vse količinske vrednosti so odvisne, kje kloton v sistemu rasti nastaja. Ko kloton v sistemu prvič preseka svojo povratnost, nastane tetraedron, odnosno tetraedronsko telo, saj tetraedron le eden izmed štirih elementov kvintatetraedra. Pogoj, da nastane tetraedron, je zložljivost prostora, zgoščevanje prostora, saj tetraedron upošteva zgostitev prostora, v njemu so zloženi vsi idealni tetraedri. Ob prvem preseku povratnosti nastane realnost, razredčitev oplaznosti, po povratnosti klotona od oplazne točke. To je prva eksplozija »črne mase«, redčenje dopusta. Prve oplazne točke v kvintatetraedru postanejo po povratnici realne točke. Nastal je odvzem oplaznosti od oplaznega delca. Kloton ima možnost rasti. Kvintatetraeder ima možnost deljivosti. Glede na doseženo rast klotona, to je prvi vsako trenutni presek, si je sistem gradnje oplaznosti pridobil nove deljivosti, nove možnosti vmesnih klotonov v prvem vsako trenutnem preseku. Z nadaljevanjem rasti klotona, od te prve faze, v trajanju prvega vsako trenutnega preseka, nastaja eksplozija in rast novih deljivosti, novih vmesnih klotonov. Zložljivost idealnih tetraedrov je odvisna od strmosti klotonov. Rast in eksplozija klotonov raste po deljivosti navznoter. Vsak nov notranji kloton, ki se podreja svojemu večjemu klotonu, ta naprej do osnovnega največjega klotona, ima manjšo rast, manjši faktor rasti. Je položnejši in je povratno večkrat presečen, večkrat odvzeman, bolj oplazno razredčen. Osnovni kloton, je v preseku prve povratnice, v svojem odražanju prvega tetraedrona, enostno deljiv. Zgrajena je najmanjša deljiva delčna celota, ki je obenem največja deljiva delčna celota. Po eksploziji nastajajo nove deljive delčne celote. Prejšnja prva deljiva delčna celota ostaja za osnovni kloton, osnovna največja deljiva delčna celota. Ta največja deljiva delčna celota, se v realnosti odraža v tetraedronu. Zaradi postopnega razumevanja moramo tu zanemariti zgoščevanje razredčene oplaznosti. Največja deljiva delčna celota se deli naprej v nove vmesne deljive delčne celote, tja do najmanjše deljive delčne celote, katere velikost nje je odvisna od stopnje deljivosti, odnosno zavoja osnovnega klotona. Kadar govorimo o velikosti najmanjše deljive delčne celote, je to mišljeno, da jo gledamo iz strani izven systemskega gledanja. Prvi odvzem in zaključevanje oplaznosti je stekel. Tako je nastal prvi kloton, prvo presečen, drugi kloton, dvojno presečen, tretji, trojno presečen. Delijo se na možnost povratnosti svojega klotona, tja do najmanjše vrednosti rasti klotona, ki pogojuje v opazovalnem preseku, najmanjšo deljivo delčno celoto. Najmanjši kloton, najmanjše deljive delčne celote, je že večkrat presekan kloton. Kloton je že bližje krožnici, čeprav je še vedno klotoida, saj faktor rasti njene klotoida, zelo minimalen. Z rastjo deljivosti oplaznega sistema, postaja najmanjša deljiva delčna celota vedno bolj vsako trenutno presečna, njen kloton postaja bližji krožnici, njena sprememba postaja vedno manjša, in bližja osnovni rasti spremembe. Najmanjša deljiva delčna celota postaja vedno manj statična, tja do osnovne spremembe, ki v »istem trenutku«, ko nastane, že izgine. To gledamo izven systemsko. Kloton najmanjše deljive delčne celote ima tudi najmanjšo vrednostno črno luknjo in najmanjšo časovno eksplozijo. Ima najhitrejši odvzem oplaznosti in najhitrejšo povratnost v zaključevanju nje. Oplazna točka vsakega klotona, pomeni glede na kvintatetraedralno celoto, določeno oplazno vrednost. To je mišljena naša obodna največja ali lokalna oplaznost. Osnovne štiri oplazne točke predstavljajo največjo obodno oplaznost. V sklopu

znotraj posameznih celot, oplazne točke gradijo lokalne notranje oplaznosti. Vrednosti njih so odvisne od klotona, od velikosti deljive delčne celote. Oplazna točka predstavlja oplaznost v smislu možnosti večanja klotona in je nadaljevanje klotoida do njene povratnice. Oplazne točke, ki predstavljajo obodne oplaznosti, v smislu kvintatedraedra, vlečejo sistem rasti oplaznosti v deljivost. Od prve oplazne točke je odvisna vsa notranja deljivost, notranja lokalno, lokalna oplaznost. V danem preseku ima najmanjša deljiva delčna celota, največjo lokalno in najmanjšo obodno oplaznost. Največja obodna oplaznost izgublja na pomenu in moči, zaradi zavojnosti po deljivostih vseh lokalni oplaznostih, čim bolj se sistem redčenja veča. Vrednejše oplaznosti rastejo navznoter. Največja lokalna oplaznost, postaja vrednejša obodna oplaznost. Že v drugi delitvi oplaznega sistema, največja obodna oplaznost slabi, vrednejša postane lokalna oplaznost deljive delčne celote, katero predstavlja tetraedron, kot eden od elementov osnovnega kvintatedraedra. Takoj po prvem začetku vsako trenutnega osnovnega preseka, nastane drugi presek prvega vmesnega klotona, pri katerem postane osnovni tetraedron samostojna deljiva delčna celota. Obodno oplaznost predstavljajo oplazne točke druge vrednosti. Prvi tetraedron postane drugi kvintatedraeder. V tej fazi nastane odmik, gledano znotraj sistemsko, te nove največje deljive delčne celote in osnovna največja oplaznost izgublja. Ob prvem preseku povratnice osnovnega klotona, je nastala prva centralna deljivost oplaznega delca. Ob drugem preseku, drugega vmesnega klotona, je nastala druga obodna deljivost oplaznega delca itd. Ta deljivost gre naprej za eno vrednost, glede na oplazni delec in obliko njegovega zaključevanja. Kaj nastaja ob drugem preseku klotona. Ko je prvi kloton dosegel tako zavojnost v svojem vsako trenutnem preseku, da so se izoblikovali klotoni z dvojnimi povratki, nastaja v preseku druge stopnje, zgoščevanje prostora v tetraedronu. Kje nastane drugi presek in povratek, je tudi odvisno od strmosti klotona. V tem dvojnino opisanem tetraedronskem prostoru, nastane nova možnost, za vse tiste deljive delčne celote, ki so v dvojnino opisanem prostoru. Če gledamo znotraj sistemsko, so se te deljive delčne celote odmaknile iz njega. Posledica tega dvojnino ali večkrat opisanega prostora je, da se je realnost ohladila. Izven sistemsko gledano, nastaja v drugem preseku nova možnost za vse razredčene oplazne deljive delčne celote, ki so nastale v prvem vsako trenutnem preseku dotičnega klotona, ki ga opazujemo. Prostor se zgosti, prostor se vrednostno še enkrat poveča. Razredčena oplaznost se vrednostno zmanjša, v smislu vrednosti razredčene oplaznosti. Poveča se povratnost in zaključevanje oplaznosti. V notranjih tetraedronih, oziroma klotonih, ki so nastajali od prvega do drugega preseka nekega višjega klotona, nastaja na enak način zgostitev in zaključevanje oplaznosti. Kolikšna je in kakšno vrednost ima, je odvisno od podrejenosti klotona. Odvisna je od stopnje deljivosti neke deljive delčne celote. Podrejeni manjši klotoni so svoje zgostitve že opravili v drugih, tretjih, četrth, itd., vsako trenutnih presekih. Gledano izven sistemsko, taka najmanjša deljiva delčna celota že razpolaga s svojo trenutnostjo. Gledano znotraj sistemsko, je trenutnost vezana na najmanjšo deljivo delčno celoto in je konstanta. Zato te preseke imenujemo vsako trenutne preseke, v najmanjšem klotonu. Vsako trenutni večji presek večjega klotona, je toliko časovno večji, kolikšno vrednost deljivosti ima. Najmanjša deljiva delčna celota razpolaga z najbolj krožnim klotonom in ima v danem preseku največjo zgostitev prostora. Ima najhitrejšo povratnost in odvzem oplaznosti. To ima v svoji možnosti, saj imajo večji klotoni večje količinske zgoščene vrednosti. Na naslednjih vrednostnih presekih, vsak kloton gradi svojo zgostitev razredčene oplaznosti, na osnovi ohlajevanja in zaključevanja oplaznosti. Ta zaznavna sprememba je energija, pritisk, privlačnost, gibanje. Najmanjša deljiva delčna celota razpolaga z največjo trenutno energijo in njeno največjo in najhitrejšo spremembo. Njen kloton je v vsaki fazi povraten. Večje deljive delčne celote razpolagajo z večjimi energijami, mišljeno še z lokalnimi obodnimi oplaznostmi. Njihovi vsako trenutni preseki so časovno daljši, v danem preseku razpolagajo z večjimi, oziroma več številnimi, deljivimi

delčnimi celotami in z vsemi večjimi odzematnimi, povratnimi, zgostitvenimi in ohladitvenimi vrednostmi. Ta povratnost višjih in večjih klonov, se nam odraža v večjih deljivih delčnih celotah. Te celote gradijo variacije sprememb energije in variacije konstruktivnih prostorov. Izkoriščanje energije, pomeni dati možnost neko deljivi delčni celoti, da postane vsako trenutno presečna. Presečne količine, rastejo ali se krčijo, glede na faktor, ki določa strmost klona. Tako nastaja vesolje, tako se ohlajajo osončja, tako dajemo črnim luknjam, črni masi, dopustu, da postanejo naslednje presečni klon. Tudi živa narava je zgrajena po principu klonov. V živem svetu se kloni osamosvajajo. Princip gradnje oplaznosti v procesu življenja, bomo opazovali v tretjem delu. Oplazno redčenje in zaključevanje oplaznosti v vesolju, oplazno redčenje kemičnih elementov in oplazno redčenje v živem svetu, to so trije večji principi, ki so povezani, vendar različno oplazno »živijo.«

II-OPAZOVALNE KOLIČINE TETRAEDRONA

1-VSAKOTRENTNI PPRESEKI

Vsako trenutni preseki tetraedrona rastejo navznoter, z deljivostjo in gradnjo sistema. Osnovni tetraedron, ki se nam odraža kot realnost, je posledica osnovne nične eksplozije v klonu. Ima najdaljši vsako trenutni presek, v smislu absolutne spremembe. Vsi vmesni notranji tetraedroni, odnosno kloni, imajo sorazmerno z deljivostjo, krajše preseke, tja do trenutno presečne rasti najmanjše deljive delčne celote. Vsako trenutnost presekov, je vedno vsako trenutna, glede na najmanjšo deljivo delčno celoto. Osnova je vedno vsako trenutni presek, najmanjšega tetraedrona, najmanjše deljive delčne celote. Vsako trenutnost je vedno vsako trenutna, gledano znotraj sistemsko, saj je edino možno opazovanje nje, znotraj sistemsko. Izven sistemsko opazovana vsako trenutnost preseka najmanjšega klona raste, sorazmerno z rastjo deljivosti najmanjše deljive delčne celote, v še manjše deljive najmanjše celote. Razpolagamo z večno rastjo vsako trenutnih presekov, gledano izven sistemsko. Vsako trenutnost presekov, lahko v izven sistemskem gledanju, razdelimo po vrednosti tako, da je količina spremembe v prvem vsako trenutnem preseku osnovnega klona, »četrtnina« večne spremembe. V prvem vmesnem klonu, je že »šestnajstina,« večne spremembe, itd., do deljivosti osnovnega preseka najmanjše spremembe, ki zavzema znotraj sistemsko gledano, le rast spremembe. V izven sistemskem gledanju, pa točno določeno vrednost spremembe. Tako v vsako trenutnih presekih rasti spremembe oplaznosti, razpolagamo z vsoto večnih eksplozij črnih lukenj, z vsoto odvzemov oplaznosti in z vsoto zaključevanja oplaznosti. V vsako trenutnem preseku, je oplaznost hkrati razredčena in hkrati zaključena. Vsota vseh količin, je v teh presekih statična in umirjena, nična, ali maksimalno količinska. V desetem sistemu gradnje oplaznosti, doseže vsako trenutni presek, v najmanjši deljivi delčni celoti, absolutno vsako trenutnost v krožnici, ki je vsako trenutno presečen najmanjši klon. V tej krožnici, ki predstavlja klotoido najmanjšega klona, nastaja istočasno eksplozija, odvzem in istočasno zaključevanje oplaznosti. Obodna oplaznost je izginila in sovpađa z lokalno oplaznostjo najmanjše deljive delčne celote. Ker je izginila obodna oplaznost, ki je vlekla sistem v deljivost, nastane v tej fazi brez potrebnosti po redčenju oplaznosti, brez potrebnosti po stvarnosti. Osnovni klon je dosegel svojo iztegnitev. Radij klotoide, je dosegel vrednost neskončno. Bolj so dosegle najmanjše deljive delčne celote, krožno vrednost, bolj je dosegel osnovni prvi klon, neskončno vrednost. Osnovni klon postane neaktiven, nepotreben, brez možen po naslednjem preseku in neželen po novih delčnih celotah. Prva najmanjša deljiva delčna celota, ki je bila obenem največja deljiva delčna celota, postane preko vse razredčene oplaznosti, popolno zaključena. Vsa razredčena oplaznost, v tem zadnjem vsako

trenutnem preseku najmanjše deljive delčne celote, vsako trenutno nastane in vsako trenutno izgine. Gledano izven sistemsko. Prvi največji osnovni kloton, je dosegel vrednost drugega preseka v »neskončnosti.«

2-KONSTRUKTIVNI PROSTOR TETRAEDONA

Konstruktivni prostor, ki je znotraj sistemsko gledani prostor, raste z vsako trenutnimi preseki. Konstruktivni prostor zaznavamo samo v tetraedronih. Tetraedron, kot konstruktivni prostor, zavzema vrednost objektivnega prostora klotona. V njem so zloženi vsi idealni tetraedri celega klotona. V realnosti, to je v tetraedronu, se nam odraža objektivni oplazni prostor klotona, v razredčeni oplaznosti. Zgoščeni tetraedronski prostor, je ves ostali prostor, izven razredčene oplaznosti. Glede na stopnjo klotonov, je konstruktivni prostor bolj ali manj oplazno zgoščen. Pri večjemu klotonu, pri večji deljivi delčni celoti, je to razmerje med zgoščenim in razredčenim oplaznim prostorom večji, saj nastaja povratnost tudi večjih deljivih delčnih celot. Večja je deljiva delčna celota, večji je prostor okoli nje. Čim manjša je deljiva delčna celota, manjše razdalje ima. Pri najmanjši deljivi delčni celoti, pri najmanjšem klotonu, razpolagamo z najmanj količinskim zgoščenim konstruktivnim prostorom, ker razpolaga z najkrajšimi povratnicami, čeprav so vsako trenutne. Najmanjši kloton v najmanjšem tetraedronu, zgosti najmanjšo količino prostora, ker zgošča najmanjše dele deljivih delčnih celot. Zgoščevanje osnovne najmanjše eksplozije je brez povratkov, ker jih še ni, do drugega preseka, čeprav je njen kloton najbolj krožen in ima največjo možnost, glede na kloton.

3-SPREMEMBA, ČAS V TETRAEDRONU

V vsako trenutnih presekih klotonov in rast njih proti najmanjši deljivi delčni celoti, obravnavamo tudi količino spremembe, spremembe časa. Ta se nam odraža v tetraedronih. Večji kloton, ki je osnova večji deljivi delčni celoti, razpolaga z daljšo spremembo, saj je njegova vsako trenutnost presekov večja. Manjšanje spremembe, raste proti najmanjši deljivi delčni celoti, proti najmanjšemu klotonu. V večjem klotonu nastaja vsako trenutnost preseka, na daljšo spremembo, kot tudi zgoščevanje s povratnostjo. Sorazmerno z velikostjo klotona, so večje vse vrednosti količin. Manjši je kloton, bolj je krožen, hitrejše vsako trenutne preseke doživlja, in hitrejše spremembe ima deljiva delčna celota. Pri še manjši najmanjši deljivi delčni celoti, pri kateri je kloton zelo krožen, je v vsako trenutnem preseku, tudi rast osnovne spremembe večja. Sprememba najmanjše deljive delčne celote, je vedno »trenutna,« gledano znotraj sistemsko, ker ni drugače opazovane. Če bi lahko opazovali prejšnji presek, glede na sedanji vsako trenutni presek, bi bil prejšnji presek in sprememba v njem daljša, glede na opazovano večno rast spremembe. Osnovna rast spremembe najmanjše deljive delčne celote, je osnova oplaznega znotraj sistema gledanja na sistem. Sešteva se tako, da ima večja deljiva delčna celota toliko daljšo spremembo, kot je velika. Kolikokrat je bila deljiva. Sprememba je premo sorazmerna z velikostjo deljive delčne celote in se v tetraedronih, v opazovani realnosti, tudi tako odraža. Opazujemo jo mi, kot večje deljive delčne celote tako, da si večjo spremembo večje deljive delčne celote, delimo na manjše in še manjše spremembe. Lahko tudi osnovne, do osnovne rasti spremembe, vendar nimamo z njo kaj početi, saj jo nimamo z ničemer primerjati. Gledano znotraj sistemsko. Izven sistemsko jo lahko primerjamo glede na prejšnje vsako trenutne rasti sprememb. Sprememba, čas, je količina v opazovanem sistemu, v kateri se glede na velikost deljive delčne celote odvijeta ves proces spremembe opazovane deljive delčne celote. Ta sprememba je odvzem oplaznosti, do prvega vsako trenutnega preseka, v katerem se naredi ta sprememba. Oplaznost se

deli in razredči, zgosti in zaključi, naredi se celostna sprememba tiste opazovane deljive delčne celote in tistega kltona, v tistem vsako trenutnem preseku, po katerem bo nastal drugi vsako trenutni presek, nova deljiva delčna celota, nova sprememba in tudi nova količinska rast nje.

4- VREDNOST RAZREDČENE OPLAZNOSTI, ENERGIJA V TETRAEDRONU

Vse kar mi zaznavamo kot realnost, je stanje razredčene oplaznosti v tetraedronu. V kolikor bi lahko bili v vsako trenutnem preseku ali sledili rasti vsako trenutnega preseka, bi zaznavali hkrati rast vsega in statiko vsega. Mi, kot opazovalna deljiva delčna celota, smo večja od najmanjše deljive delčne celote, zato zaznavamo rast in spremembe večjih deljivih delčnih celot. Razredčeno oplaznost zaznavamo in opazujemo samo v našem vsako trenutnem preseku. V okviru te možnosti sploh lahko kaj zaznavamo. Tudi znanstveni pripomočki so v enakih pogojih. Prejšnjega vsako trenutnega preseka ne moremo opazovati, ker smo tudi mi v vsako trenutnosti presekov. V kolikor bi se lahko izolirali celotni spremembi oplaznosti, bi lahko opazovali prejšnji vsako trenutni sistem. Opazovali bi lahko rast in spremembo ter vzrok osnovne spremembe. V prejšnjem preseku, bi bili večja deljiva delčna celota, sestavljeni iz večjih najmanjših deljivih delčnih celot. Imeli bi daljšo spremembo in daljšo osnovno rast spremembe. S pripomočki iz prejšnje spremembe, bi lahko opazovali vse parametre sprememb. Izkoriščanje energije v realnosti, pomeni spreminjanje kltonov na nižjo krožno vrednost. S tem pridobimo hitrejšo vsako trenutnost presekov v kltonu, hitrejšo deljivost deljive delčne celote in spremembo oplaznosti. Na osnovi črnih eksplozij, s pomočjo spremembe kltonov, izkoriščamo in doživljamo spremembo realnosti. Človek, kot organizirana oplaznost v živem svetu, koristi spremembe oplaznosti za svojo rast in obstoj. Življenje, se v večji deljivi delčni celoti in kltonu, na svojstven način upira spremembi oplaznosti. Osnovni rasti spremembe, se ne more upreti, ohlajevanje oplaznosti pa izkoristi vsa odstopanja, ki jih organizira življenje. Klton človeka se svobodno giblje. Kvintatedraedralna celota, se mu odraža preko nagonov, čustev, želja in zaščite. Energija, kot redčenje, energija, kot ohlajevanje oplaznosti.

5-VREDNOST KLOTONOV IN OPLAZNIH ZGOSTITEV

Položnost kltonov, faktor s katerim klton raste, pada proti najmanjšim deljivim delčnim celotam. Najmanjše deljive delčne celote, imajo najmanj strme kltone. Najmanjša deljiva delčna celota ima največje vrednosti v redčenju in zaključevanju oplaznosti in najmanjše vrednosti v opazovalnih količinah. Okrogli kltoni najmanjše deljive delčne celote, najhitreje presekajo svojo povratnico in najhitreje odvezemajo oplaznost. Najhitreje redčijo in zgoščajo konstruktivni prostor. Krožni klton v najmanjši deljivi delčni celoti, maksimalno zgošča svoj prostor, saj ga v vsako trenutnem preseku še enostno opiše. Delta manj. Idealni tetraedri so »enaki« povratnemu tetraedru. Prostor v prvem vsako trenutnem preseku, je polno, skoraj dvakrat opisan. Najmanjša deljiva delčna celota, obravnavana v smislu rasti osnovne spremembe, ima samo en vsako trenutni presek. Ko prvi vsako trenutni presek najmanjše deljive delčne celote doseže drugi presek, nastane že nova deljiva delčna celota. Najmanjša deljiva delčna celota, je edina deljiva delčna celota, ki ima od prvega do drugega vsako trenutnega preseka, samo enostno delitev. Vsak višji klton, vsaka večja deljiva delčna celota, ima sorazmerno velikosti, večkratno delitev in večjo spremembo v lastnem vsako trenutnem preseku. Najmanjša deljiva delčna celota, je enostno presečna, ker nikoli ne doseže drugega preseka, v smislu nje same. Na osnovi te enostne presečnosti, pa označujemo oplazni sistem, kot osnovno »rast« spremembe oplaznosti. Najmanjša deljiva delčna celota, v svojem vsako trenutnem preseku, enostno odvzame oplaznost, od svoje

oplazne točke, jo enostno polno razredči, jo enostno popolno zgosti, jo povrne, jo ohladi in zaključuje oplazni delec. Oplazna redčenja, od klotonskih oplaznih točk, ki v sistemu kvintatedraedera, predstavljajo obodne oplaznosti in lokalne oplaznosti, so odvisne od velikosti deljivih delčnih celot, ki jih v sistemu gradnje, pogojujejo njihovi klotoni. Večja je deljiva delčna celota, večjo oplazno točko ima. Večjo obodno oplaznost, iz katere črpa redčenje oplaznosti, za vse deljive delčne celote, katere jo določajo. Redčenje oplaznosti poteka od najmanjše deljive delčne celote, do obodne oplaznosti. Rezultati redčenja se javljajo v njih samih. Vsaka deljiva delčna celota, je najbolj razredčena in najbolj zgoščena oplaznost, v njenem centru. Tako se tudi vsa oplaznost, glede na večje deljive delčne celote, sorazmerno zgošča. Naše osončje je eno od večjih deljivih delčnih celot. Naš sončni sistem, je del večje deljive delčne celote, preko katerega tudi poteka redčenje in zgoščevanje oplaznosti. Sonce nas z svojim klotonom, vedno bolj zgošča in ohlaja, s svojo »svetlobo« nas redči. Sonce mora preko svojega klotona prenašati razredčeno oplaznost, svoji nadrejeni deljivi delčni celoti. Vsi sistemi so tudi v soodvisnosti, ki se mešajo in motijo, jemljejo si samostojnosti. Glede na zdobljenost sistemov, zaporednost in obrobnost, je osnova že težko razvidna. Ta količina soodvisnosti nudi variacije vseh količin in nepredvidljivih nastankov novih struktur redčenja in zaključevanja oplaznosti v njeni vsako trenutni rasti.

III-MISELNO-ČUSTVENI EMPIRIZEM

1-MISEL V PRESEKU RASTI OPLAZNOSTI

Celotna vizualizacija sistema oplaznosti je zgrajena na zunajsistemskem opazovanju, ker ima za osnovno izhodišče kloton. Želeni presek klotona, naš presek klotona, glede na njegovo rast in spremembo, se nam kaže le preko tetraedronske strukture, le z elementom. Vsak presek, naš vsako trenutni presek, vedno ponuja enako spoznanje, enako opazovanje vseh opazovalnih količin. Vedno ponuja enako možnost razširitve spoznanja na izven vsako trenutnost preseka v katerem je opazovalec. Vsak presek klotona nudi spoznanje v smislu razširitve klotona na izven sistemsko spoznanje, odvisno je le od stopnje organiziranosti neke opazovalne deljive delčne celote, da lahko v te namene predvideva in post predvideva, vzroke struktur, katerih je vzrok in posledica. Kloton je znotraj sistemsko gledano, nepredvidljiva, zaključena celota. Predvidljiv in dojemljiv je za opazovalno deljivo delčno celoto, le v elementu, le v delu njega, kot celote, le v strukturi, ki predstavlja deljivo delčno celoto. Kloton in celoten sistem gradnje oplaznosti, dovoljuje vsako trenutni presek. Oplazni sistem v smislu absolutne rasti gradnje oplaznosti ni presečen. Sistem oplaznosti nam ne nudi znanstveno empiričnega spoznanja. Presek klotona, odnosno presek sistema gradnje oplaznosti, je le oblika s katero miselno gradimo in dograjujemo vsak presek z naslednjim, od prejšnjega do sedanjega ter zaporedje rasti vseh, na absolutnega, ki je nujno empirično nedosegljiv. Zato je miselni sistem gradnje oplaznosti dojemljiv le preko miselne rasti, miselno čustvenega občutka rasti, ki je zakonito vključen v sistem gradnje in spremembe oplaznosti. Absolutna resnica ni statična, vsako trenutno presečna ali vsako deljivo delčno, deljiva, v svoji absolutnosti, statičnosti, konstantnosti, samo »eno resničnosti.« Sistem gradnje oplaznosti, je z miselnim podaljševanjem presekov in čustvenim dojetjem vsebine presekov, z čustveno in celotno miselno angažiranostjo, z nenehno rastjo občutka po rasti sistema, preko rasti presekov, z vsebinami in dejstvi v teh presekih, empirično preverljiv in čustveno, odnosno kompleksno miselno empiričen. S to miselnostjo empirično priznavamo sebe, svojo miselnost, po želji absolutne resnice in jo zakonito vključimo v vsako trenutni presek. Želja po tem spoznanju nastaja lahko samo v sistemu. Nobene miselnosti ni izven vsako trenutne presečnosti. Želja po absolutni resnici raste sorazmerno z rastjo preseka in zavzema tudi njemu

primerno vrednost resnice.

2-ZNANSTVENA EMPIRIČNA ZGREŠENOST

Znanstvena empirika deluje z isto napako, ker je vse preverljivo na vsako trenutno presečnost in se vse obravnavane količine v vsakem naslednjem vsako trenutnem preseku vrednotijo enako, brez spremembe, za razliko, ki jih dojema sistem oplaznosti v svoji vsaki trenutni rasti. V znanstveni empiriki je »absolutna resnica« v konfliktu z vednostjo. Iz vidika oplaznosti, je klasično empirično spoznanje v vsakem trenutku porušeno, odnosno je toliko selektivno glede na absolutno resnico, kakršno vrednost zavzema. Empirično absolutno spoznanje je tako, da zavzema konstanto ne spremembe vseh opazovalnih količin, zavzema vrednosti nepotrebnosti po empiriki in nesmisel po ideji absolutne resnice. Želja po absolutni resnici nastaja le v sistemu rasti. Izven sistema, ni želje in ni ideje.

3-EMPIRIČNO IZVENSISTEMSKO NESPOZNANJE

Empirično izven sistemsko ne spoznanje, je miselno spoznanje nad oplaznim sistemom in njegovo zaključenostjo, gledano izven sistemsko. Vsa znotraj sistemsko spoznanja so logično preverljiva, medtem ko je empirično ne spoznanje, miselno spoznanje s predvidevanjem človekove miselnosti, glede na celoto, katero je nujno ne spoznanje, odnosno brez spoznanje, brez potrebnosti po spoznanju, saj je sistem zaključen in statičen. Izven sistemskega empiričnega spoznanja ni. Spoznanje je le znotraj sistemsko in empirično v smislu absolutne razširitve rasti oplaznega sistema, z vsako trenutno presečno miselno rastjo, po spoznanju širjenja sistema gradnje oplaznosti. To spoznanje je možno v rasti spoznanja, ne v trenutnem spoznanju, ne v trenutni empirični količini spoznanja, le v kompletni rasti vseh spoznavnih opredelitev, ki nastajajo skozi sistem gradnje oplaznosti. Rast empiričnih vsako trenutno presečnih znotraj sistemskih znanstvenih opredelitev, je le del znotraj sistemsko empiričnega spoznanja človeka. Človekovo spoznanje ni vse plastno, je sebično zadovoljevanje svoje vrste, ki mistificira svojo samo zavedanje. Človek je s komunikativnostjo sam sebe postavil v svet verovanj, pričakovanja, upanja, miselnega neravnotežja, nestrpnosti in ne sprejemanja smrti. Človek pričakuje še kaj več, kot je le ta oblika bivanja. Miselna spoznanja ga razočarajo, človek ne more dojeti, da je le sprememba neke celote, ki nima posebnega trajnega pomena in izbranosti za večno trajanje. Človek je nemočen do samo mistifikacije, ne sprejema spremembe propada, vendar v tem obupajočem spoznanju in nemoči, vedno bolj pridobiva v spoznanju po brez potrebnosti po tem spoznanju. Z drugačnim razumevanjem nastajanja materije in življenja, bo človek demistificiral samozavedajočnost in slučajnost. Ovrednotil bo slučajnost bivanja bolj sam s sabo in sproti. Na samozavedajočnost in vrednotenje trajanja, bo imel bolj arhaičen pogled. Samozavedajočnost in mistifikacijo sebe, bo ovrednotil skozi nagonsko ohranitev in prirojene danosti. Miselnosti bo namenil smiselno rast in smiselna zaključevanja za živo naravo. Življenje je v sistemu oplaznosti opredeljeno kot odstopanje, zaviranje oplaznosti. Zato ima človek toliko ihte in miselnega dela, ker je in bo nepopolna oblika zaključevanja oplaznosti v živem spačenem klotonu. Tudi mi bomo izginili z brez potrebnosti po spoznanjih, ki jih ne poznamo. Sistem rasti oplaznosti nudi le enega od empiričnih ne spoznanj, kljub zabeleženim miselnim ne rasti absolutnega spoznavanja.

4-PRESEČNA RAST SPOZNAVANJA

Presečna rast spoznavanja nastaja v procesu znanosti in v človeku, v vsakem času. Prečna rast

spoznanja zajema vsa spoznanja nad stvarnim svetom in vsa spoznanja, ki so se rojevala skozi razvoj človekovega mišljenja do danes in do vsakega človeka, ne oziraje se na vsebine spoznanj. Vsa objektivna dediščina in vse kar je bilo »občuteno« v anorganskem in organskem svetu, vsi dedni zapisi, do preseka opazovanega spoznanja, je presečna rast spoznanja. Vsa ta miselnost, kakršnakoli je že bila, v družbi ali posamezniku, je potekala spontano z namenom. V vsakem času bi bila lahko tudi drugačna, posledično bi bila drugačna tudi sedanja. Resnična je, ne oziraje na njene zmote, gledano v zamiku časa. Prečna rast spoznanja je nenehni proces, ki se je in se bo odvijal tudi brez te ideje. Ta proces je spontan, v vsakem času poljuben, vendar vedno enako zakonit. Pomembno je le ali neka presečna rast spoznanja stoji ali neka presečna rast spoznanja pohiti v danem času. V fazi razumevanja absolutne resnice, mora biti rezultat enak. Zaključena prečna rast spoznanja, končna resnica, ne obstaja v vsaki presečni rasti spoznanj, temveč v celotni rasti spoznanja. Zaključena presečna rast spoznanja, je lahko predvidljiva v vsakem preseku, s pomočjo analize pripadnosti preseka in obnašanja vseh faktorjev v preseku. Z analizo, s pomočjo sistematičnega mišljenja, z znanstvenimi resnicami, z izkoriščanjem vseh vrst človekovega mišljenja, čustev in samodejnih sposobnosti, je možno z rastjo občutka ustvariti razširitev rasti preseka, na absolutno rast. Pojav ne zaključene presečne rasti spoznanja. V človeku, v občutku in v vseh zaznavnih procesih, z miselnimi vsebinami, obstane lahko za trenutek v zaključeni presečni rasti spoznanja. V posameznemu človeku deluje skozi dednost, izobraževanje, ustvarjanje, verovanje, do ne naveličanosti življenja. Individualna presečna rast ni nikoli zaključena zaradi specifične vzdrževanja življenja. Temu je misel podrejena, kljub visoki stopnji razumevanja tega pojava. Presečna rast spoznanja je racionalno zapisana, je spominska in obvladujoča dokler je v zdravem telesu.

5-INDIVIDUALNA PRESEČNA RAST SPOZNANJA

Individualna presečna rast poteka z rastjo klotoide proti neopredeljivi sistemski vrednoti. Individualna presečna rast se gradi spontano z oplazno roko, ki najracionalnejše ureja poti in smeri zaključevanja oplaznosti. V živih bitjih so te poti dolge in tudi neracionalne. Individualna presečna rast spoznanja, je spoznanje poljubne deljive delčne celote, glede na velikost in položaj v sistemu oplaznosti. Človek, kot taka deljiva delčna celota, ima široko ali »najširšo« individualno presečno rast spoznanja. Najširšo ima zaradi dediščine in visoko razvitega miselnega procesa. Visoko ali drugače zaznavni sistemi od človeka, lahko obstajajo s posebno specifičnimi čutilih pri živalih, saj je bil njihov obstoj bolj ogrožen in ima daljšo razvojno obdobje. Individualna presečna rast spoznanja človeka je, kar zaznava in spoznava skozi obliko življenja, o sebi in o vsem kar je zaznavno. Individualna presečna rast spoznanja se razlikuje od človeka do človeka, saj je odvisna od njegovih prirojnih sposobnosti, njegovega izobraževanja, od vseh občutljivosti čutil, specifičnosti čustev, pozitivnih in negativnih obremenitev v življenju. Odvisna je tudi od vseh ne zavedajočih vplivov in mnogo prepletenosti racionalnega in emocionalnega sveta, ki ga ni moč analizirati in izmeriti. Ni moč zabeležiti ne zavedajoče procese in spoznanja, ki jih človek skozi individualnost dosega. Njegova individualna presečna rast spoznanja v lastnem življenju je tudi nehote v verigi spoznanj dediščine. Vsakdo, hote ali nehote, spreminja okolje in z dejanji, odločitvami in delom, pušča sledi obstoja. Sledi so materialno in abstraktno zabeležene, so sledi, kako je posameznik spremljal individualno rast spoznanja in odločal o sebi in o vsem kar je dojemal. Individualna presečna rast spoznanja, je v določeni dobi značilna za več ljudi, v enakih željah, v enakih opredelitvah, v dejanjih in spoznanjih. Individualna presečna rast spoznanja, je pri vsakem posamezniku tudi zakonita, v vsaki razvojni in starostni dobi, ne oziraje se na našo različnost. Presečna rast spoznanja je

zakonita tudi v strahu pred smrtjo, v pričakovanju smrti in v občutku smrti. Oplazno mišljenje in razumevanje njega, nehote odpira novo nemoč posamezniku. V tej ideji in novi drugačni presečni rasti spoznanja vidi »odrešitev,« vidi možnost, da se vsaj omilijo te travme pred dokončnim in popolnim izginotjem z lastno smrtjo. Oplaznost dopušča mnogo rešitev in nadomestilo za to, kar pa ni odvisno od nas samih, od posameznika, ampak od skupnega navora, dela in prepričanja o vrednosti individualne presečne rasti spoznanja. Želimo si vsaj rešitve, da bi se nam presečna rast spoznanja nadaljevala. V živem grobu bi se le individualno spreminjala brez novih kreativnih vsebin. V rekonstruiranem nadaljevanju pa bi nam, z dodajanjem spoznavnih vrednot, in kreativnostjo, tudi spoznavanje in spoznanje rastlo v višjo presečno rast. Individualna presečna rast spoznanja je aktiven proces, zato je nedokončan, občutek njega je novo nezadovoljstvo. V bodoče bo možno to »nadlogo« tudi začasno uspavati, omiliti, izključiti, saj je včasih tako naporna, da lahko ogrozi kakršnokoli »življenje« individuuma.

6-INDIVIDUALNA DRUŽBENA PRESEČNA RAST SPOZNAVANJA

Individualna presečna rast spoznanja, je v določenem obdobju zgodovine tako značilna, da se je iz posameznih obdobj izkristalizirala družbena individualna presečna rast spoznanja. Razširitve rasti, iz individualnih rasti, na širšo družbeno, so večinoma zaznamovali posamezniki. Obstajala je kot »resnica« za širše število individuumov. Takrat je informacija v svetu potekala lokalno, tudi znanje, pismenost in prenos znanja je potekalo lokalno. Pod pojmom individualne družbene presečne rasti spoznanja, so mišljene vse filozofske in religiozne ideje, ki so bile »sprejete« v danem času in so služile večjemu številu ljudi. Proces individualnih presečnih rasti, je večer, ker se znanje in spoznanje ne podedujeta. Od posameznika in družbe je odvisno ali so te individualne poti posameznika bolj strme, ali bolj položne. Individualnih rasti spoznanj, ne moremo povsem zavirati, načrtovati ali pospeševati, saj nastajajo spontano in posamično, izven skupinske volje in kontrole, ki se nato zakonito vklapljujejo v sistem sprememb. Razpolagamo z želeno individualno miselnostjo, z želenim napredovanjem nje, z popolno lasno voljnimi odločitvami, vendar se ne zavedamo, da lastno voljnosti ni. Naša misel nas na osnovi notranjega lastnega procesa in zunanjih impulzov, znova preseneča, je ponovno nova, je neznan, je nepredvidljiva, je vsebinsko drugačna od predvidene, je tudi nenačrtna in neustavljiva. Moj presek individualne rasti spoznanja je tak, da v tem razpoložljivem trenutku tako mislim in se zavestno individualno odločam o vseh dejanjih. Družbena miselna miselnost ponavlja vzorce, sisteme in odločanja. Posamezniku lasni razvoj ne dovoli, da bi vzorce povsem ponavljal, sistem se tudi samodejno in izkustveno gradi. Vsak nov človek, mora prehoditi enako pot dediščine, da lahko gradi naprej. V bolj razviti in organizirani družbi se bazični individualni miselni preseki formirajo hitreje. Vzrok hitrejše rasti družbene individualne miselnosti je višja in heterogenejša individualna miselnost. Posameznik vedno znova prispeva, da se družbena individualna miselnost prilagaja in spreminja. Brez skupne organiziranosti ni moč dosegati razvoja. Posamezniku ne sme biti preprečena nova misel, nova spoznanja, drugačna mišljenja in pogled na razvojni proces. Individualna presečna rast spoznanja, pa naj bodo kontrolirana, z namenom, za sprejemljivo družbeno širše organiziranost, za individualno družbeno presečno rast spoznanja, v danem okolju ali v danem času. Posamezniku dana skupna individualna družbena presečna rast spoznanja, ne sme biti v nesporazumu z individuumom, saj jo mora sprejeti, z njo živeti in z njo misliti. Spoštovati moramo bogato miselno dediščino. Miselni sistemi in verovanja naj bodo ponujena izbira individuumu, v njegovem času zrelosti. Bogati tradicionalni obredi naj nas bogatijo in družijo. Posamezniki sestavljamo celote in celote so posamezniki. Družbena individualna presečna rast spoznanja je eno, drugo je skupna organiziranost v državne skupnosti in ureditve. Družbeno

presečno rast spoznanja lahko imenujemo tudi civilizacijska zavest, ki pove koliko in kako vrednoti vsako življenje, ki se ohranja z drugim življenjem. Človek ne služi prehranjevalni verigi, je samo potrošnik življenj in spremembe neživega sveta. Tudi v rekonstrukciji ali živem grobu mu bo prisotna individualna in družbena presečna rast spoznanja, saj ga je le to ovrednotilo za zeleno nadaljevanje zavedanja sebe, kar pa so le dvomi, vedenja, radovednost in nepoznana počutja ki so ga presenečala v večnih skritih ali odkritih hrepenenjih. Primarno živeč človek ne more prerasti lastnega kompleksnega uma, ker mu je mišljenje egoistično vgrajeno v sklop celostne funkcije telesa. Lastna in družbena presečna rast spoznanja tudi ne bo presegla fizičnega sveta. Z konfliktno monolognim mišljenjem in konfliktno monolognim spoznanjem si lahko sedaj v živem bivanju rečemo, nemirni um ustavi se tam, da bo za vse spontane procese še prostor. Človek s svojim posegom in kreativnostjo nikoli ne bo presegel celostnega spontanega procesa, da bi sebe prej ali slej izločil iz neomenjenega nič v katerega se ne želi vključiti. Nikoli neomenjen nič, v katerem bom in v katerega ne bo posega, je sedaj moj najvrednejši individualni presek spoznanja. Družbenemu prečnemu preseku spoznanja sem želel dodati odgovornost in zahvalo.

IV-IZVENSISTEMSKO GLEDANJE NA SISTEM GRADNJE OPLAZNOSTI

Najmanjša deljiva delčna celota, je v oplaznem sistemu označena, kot enota razredčene oplaznosti, kot »stvarna« enota, večje deljive delčne celote. Najmanjša deljiva delčna celota, je v vsako trenutnem preseku oplaznosti, ki pripada njej, oziroma je vsako trenutno presečen po njej, zaznavno stvarna. Najmanjša deljiva delčna celota je znotraj sistemsko gledano neopredeljiva. Ta enota je označena kot deljiva delčna celota, zaradi nenehne možne delitve, odnosno manjšanja v opazovanih vsako trenutnih presekih. Izven sistemsko gledano, zavzema vse vrednosti, od osnovne celostne, enostne deljive delčne celote, do najmanjše, preko sistema rasti zmanjšane deljive delčne celote. Od preseka sistema oplaznosti in njenega vsako trenutnega opazovanja, glede na stanje razredčene oplaznosti, odnosno stanje deljivosti, zavzema najmanjša deljiva delčna celota, trenutno presečno vrednost. Presečna vrednost, v začetku rasti deljivosti, je v smislu vrednosti oplaznosti, enostno polna. »Vrednost« je v smislu oplaznega delca in glede na to, da jo obravnavamo kot razredčeno oplaznost. V vrednosti, kot razredčena oplaznost, zavzema minimalno razredčenost, saj je obravnavana, kot deljiva delčna celota. Z sistemom rasti oplaznega sistema, najmanjša deljiva delčna celota, zgublja s svojo deljivostjo in manjšanjem na vrednosti oplaznosti. Gledano v vsako trenutnih presekih rasti deljivosti. V smislu vrednosti, kot razredčena oplaznost, pa preko sistema pridobiva, z sistemsko rastjo. V opazovanem nadaljnjem preseku, že predstavlja večjo deljivo delčno celoto, najmanjšo je že zdeljila. V oplaznem sistemu rasti deljivosti, najmanjša deljiva delčna celota, po eni strani zgublja, na drugi strani pa pridobiva. Zgubljanje, je vsako trenutno opazovana deljiva delčna celota, pridobivanje, je prejšnje presečno opazovana, najmanjša deljiva delčna celota. Bolj je oplazno deljivo delčni sistem zgrajen, bolj pridobiva vrednost razredčene oplaznosti, preko vseh deljivih delčnih celot. Prejšnje vsako trenutno presečno gledano, najmanjša deljiva delčna celota, kot vrednost razredčene oplaznosti, pridobiva, saj trenutno presečno gledano, že nastopa, kot večja deljiva delčna celota. Vrednost deljive delčne celote, se obravnava po stopnji deljivosti, odnosno vrednosti lokalne in obrobne oplaznosti. V poljubno izbranem izven sistemskem preseku, je vsota vseh obravnavanih količin, v vsako trenutnih presekih, konstanta. Višji je presek oplaznega sistema rasti, večje količinske vrednosti imajo vse deljive delčne celote. Znotraj sistemsko gledano, na velikost deljivih delčnih celot, raste vrednost količina spremembe, konstruktivnega prostora, vrednost energije in dinamične vrednosti. Prejšnje presečna najmanjša deljiva delčna celota, v nadaljnjih vsako

trenutnih presekih, zgublja oplazno vrednost. Vrednost oplaznosti, v smislu oplaznega delca. Pridobiva na dinamičnosti, energiji in sistemskem prostoru. Vse poljubno opazovane količine, so le znotraj sistemsko opazovano, zaznavne. Izven sistemsko gledano, so nezaznavne, odnosno so zaznavne, kot vsota količin, v statičnosti. Znotraj sistemsko gledano, z napredovanjem sistema oplaznosti, konstruktivni prostor zgublja na vrednosti centralnosti in skupni lokalnosti. Z večanjem deljivosti, vse deljive delčne celote, zgubljajo na statičnosti in pridobivajo na dinamičnosti. Večanje deljivih delčnih celot, pomeni izgubljanje vrednosti lokalnosti najmanjše deljive delčne celote. Konstruktivni prostor pridobiva v zgoščevanju in s svojo lokalno lokalnostjo. V svojih lokalno lokalnostih, pridobivajo vse opazovane količine. Z sistemom rasti oplaznosti, zgublja pomen največja obodna oplaznost. Izven sistemsko gledano, gledano iz strani oplaznega delca, pa z deljivostjo najmanjše delčne celote, v vsakem stanju rasti, pridobiva na vrednosti celostne oplaznosti, na vrednosti zaključevanja. Oplazno delčna točkovnost pridobiva, preko nje in njenega zaključevanja. Oplazno delčna točkovnost, je v smislu vsote količin, brez točkovna. Najmanjša deljiva delčna celota, gledano čim bolj prejšnje presečno, pridobiva na lokalnosti. Z svojo deljivostjo v konstruktivnem prostoru, z gradnjo večjih deljivih delčnih celot, ki so iz manjših, kot je ona sama, pridobiva na lokalnosti, v brez lokalnem oplaznem prostoru. Prejšnja najmanjša deljiva delčna celota, pridobiva v vseh svojih gibljivostih, glede na zdeljene in bolj zmanjšane od sebe, najmanjše deljive delčne celote. V vsakem preseku ima najmanjša deljiva delčna celota, glede na stopnjo rasti sistema, tako deljivost, da je v izven sistemskem pogledu, enako statična vsa vrednost oplaznosti oplaznega delca. V izven sistemskem pogledu, oplaznost enkostno stoji in se ne spreminja. V vsakem preseku so vsote sprememb take, da je večno ne spreminjajoča vsa oplaznost oplaznega delca, gledano izven sistemsko. V smislu oplazne vrednosti, ne razredčene oplaznosti, najmanjša deljiva delčna celota, z izgubljanjem oplazne vrednosti, pridobiva kot vse možna stvarnost. Izven sistemsko opazovana, znotraj sistemsko razredčena oplaznost, je nezaznavna po redčenju in stvarnosti. Poljubno izven sistemsko opazovana celota, je nezaznavna v redčenju, deljivosti in zaključevanju »oplaznosti.« Najmanjša deljiva delčna celota, pridobiva z izgubljanjem oplaznosti, skozi proces deljivosti, na večni neopravičenosti po redčenju in neopravičenosti po stvarnosti, v vsaki točki brez točkovnega, zaključenega oplaznega delca. Z manjšanjem najmanjše deljive delčne celote, v smislu vrednosti oplaznosti, preko sistema pridobiva enkostno statični oplazni delec v svoji točkovnosti, odnosno vse možni točkovnosti, v svoji celostni točkovnosti, pomenu točkovnosti in vrednosti v nedeljivosti po točkovnosti. Preko rasti oplaznega sistema in preko formiranja vseh deljivih delčnih celot, pridobiva najmanjša deljiva delčna celota, na univerzalni obliki celote. Preko vse možnih oblik, v večjih deljivih delčnih celotah, pridobiva najmanjša deljiva delčna celota, vse oblično možnost ali na neopredeljivosti po možni obliki, v oplaznem delcu. Preko vsek sistemov konstruktivnega prostora, zavzema najmanjša deljiva delčna celota, tudi vsako sistemsko obliko gradnje konstruktivnega prostora. Vsako in vsako možno obliko, ki jo nudi tovrstna gradnja konstruktivnega prostora, ponuja v vsako trenutnem sistemu take gradnje konstruktivnih prostorov, kot jih določa presek. Bolj je oplazen sistem zdeljen, bolj brezoblična in manjša je deljiva delčna celota. Neopredeljiva in brezoblična najmanjša deljiva delčna celota, preko sistema gradnje večjih deljivih delčnih celot, pridobiva na vse možni obličnosti. V oplazni gradnji, pridobiva najmanjša deljiva delčna celota, v vsako trenutni istočasnosti, kot najmanjša in največja deljiva delčna celota. Oplazni delec s tem postaja vedno bolj vsako trenutno neopredeljiv po najmanjši in največji deljivi delčni celoti. Vsaka enkost, v vsakem vsako trenutnem preseku, pridobiva v svoji enosti, v znotraj sistemsko opazovanem oplaznem delcu. Znotraj sistemsko gledana enost oplaznega delca, pa z rastjo nje, preko sistema oplaznosti, pridobiva absolutna univerzalnost, na haestični neopredeljivosti. Haestična neopredeljivost, je

opazovanje oplazne celote, z ozirom na deljivost in zaključevanje oplaznosti, v vsakem nezaznavnem in neopredeljivem preseku. Haestično neopredeljivi presek nudi poljubni izbranosti, večno in isto konstanto, končne resnice. V poljubnem haestičnem neopredeljivem preseku, nudi izbrani presek, vedno isto konstanto spoznanja končne resnice, vsaki izven sistemsko gledani želji po končni resnici, katera je ne želja po njej, brez želja po njej, nesmiselnost po njej in vse kar se lahko rodi v haestični rasti, brez krat neskončno minus ena, o brez krat neskončni, ideji po njej. Končna resnica in želja po njej, se mora vklapljati v sistem gradnje oplaznosti. Rast želje po končni resnici, nastaja v vsako trenutnem preseku, v vsaki deljivi delčni celoti. Preko vsake deljive delčne celote, zavzema končna resnica, tolikšno količino nje, odnosno tolikšno rast želje po njej, kolikšno je sistem gradnje oplaznosti zdrobljen in zgrajen. Mi smo razredčena oplaznost oplaznega sistema, spoznavamo antihaestično rast absolutne resnice, zato se z razvojem človeka in z rastjo oplaznosti, vedno bolj oddaljujemo statičnosti končne resnice. Nam je končna resnica skrita v rasti pesimističnega občutka, ki je analitični rezultat pristopa k končni resnici. Obratno od končne resnice, nastaja v človeku, ki je razredčena oplaznost, rast občutka sreče. Kolikšna količina sreče je v nas, z ozirom na spoznavanje končne resnice, tolikšna nesreča je končna resnica. Spoznanje resnice me osreči, kljub temu, da bi moral biti nesrečen, ker sem razredčena oplaznost. Sreča je želja biti razredčena oplaznost, pesimizem in občutek nesreče, je občutek biti ne oplazen, ne razredčen in ne stvaren. Končna resnica, je brez potreba, brez želja, brez analiza končne resnice in brez krat neskončno minus ena ideje, o brez krat neskončno ideji, o končni resnici, v vsakem haestičnem neopredeljivem preseku, haestičnega konfliktno monolognega, vsako brez časovnega, sistema gradnje oplaznosti. Ta ideja je nastala v sistemu, zato to ni končna resnica. Končna resnica je haestična sistemska konstanta monologno zaključenega gledanja na to idejo, ki je nastala v sistemu. Končna resnica je, brez krat neskončno minus ena, o brez krat neskončnem gledanju, na to idejo, gledano izven sistemsko, ali neskončno vsako trenutno in vsako presečno, gledanje, lovljenje nje na laži in lažnost nje, gledano znotraj sistemsko. Anti rast brez smiselnosti o končni resnici neke deljive delčne celote, v poljubnem vsako trenutnem preseku in doživljanje nje same, v trenutni spremembi, pa je empirično spoznanje deljive delčne celote, o končni resnici. Zato je empirično spoznavanje končne resnice, že opravičeno, že prisotno in že zakonito razvojno smiselno, v vsakem trenutku človeka, v občutku »se« in njegovi enkostni rasti. Enkostni, pomeni življenje individuuma. Enkostna rast po tem občutku, v vsakem človeku, je anti spoznavanje rasti končne resnice. Bolj nekaj ni, v smislu oplazne vrednosti, bolj si želi spoznanja končne resnice. Bolj se človek razvija, večjo željo ima po njej. Preko vseh teh želja, vseh deljivih delčnih celot, nastaja celostna rast, celostna brez želja vsako trenutnega oplaznega delca. Z umrlim občutkom »se,« preidem na brez željo po končni resnici, v oplaznem delcu.

V- DRUŽBA IN NOVA HIPOTEZA

Posameznik in skupine se bodo seznanile z novim pogledom na nastajanje materije in življenja. Kaj z njim početi? V začetku je to le nadloga, ki nas spremlja na vsakem koraku. Na vsakem koraku pogledamo zaznavno danost iz vidika oplaznosti. Empirična znanja in vedenja vključujemo v sistem in jim iščemo njeno zmoto odnosno potrditev. Oplazno mišljenje bo počasi stopalo v dobo verifikacije, saj ga še ni mogoče empirično potrjevati. Le preko miselnih sistemov bo združevalo posameznike. Ta proces od posameznika do skupine bo dolgo trajen. Vezali jih bodo skupni interesi za skupne rešitve. Oplazno mišljenje, kot goli miselni sistem, je brez naprednih premikov. Oplazni sistem naj ne dobi nobenih mističnih pritisklin. Oplazno mišljenje naj ne daje nekega lažnega upanja sektam ali religijam. To bi bila zloraba. Oplazno mišljenje naj

dobiva postopoma uporabno in empirično vrednost. Posamezniki in skupine bodo novi hipotezi postopoma dajali življenje in uporabnost. To naj ne bo le sistem za drugačen pogled na vse znano. Naj znano najde svoje mesto v novem razumevanju. Podana miselnost, je prva miselnost, ki razlaga in vklaplja vase vse miselnosti in jim določa selektivnost. Idealističnim miselnostim lahko ponudim oplazni delec in vse kar je z njim povezano. Upanje, posmrtnost, posmrtno življenje, je misel na to, da vsaka oplaznost preraste vse vrednosti in vse deljive delčne celote. Materialistični misli, lahko ponudim vse kar je povezano z vsako trenutnimi preseki deljivih delčnih celot. Ta sistem zajema več od znanstvene empirike. Ta miselnost ne dovoljuje izven sistemske miselnosti ali ideje. »Izven sistemske« miselnost je ustvaril človek, v domišljiji in ji dal ilustrativno podobo. Ta miselnost zajema v svoj sistem tudi »praznino,« kot možen začetek, in je lahko tudi spremljajoča vrednost, in pogojna sprotno prisotna vrednost. Za sprejetje tovrstnega razmišljanja, bo preteklo vsaj dvesto let, saj zahteva intelektualno in čustveno zrelost, na strani idealističnih in materialističnih misli. Ta ideja bo v posamezniku vzbujala tudi konflikte in dileme. To razmišljanje sili v hitro delovanje, vendar nima nobenih pogojev. Ta teorija se bo zelo postopoma implementirala v širšo družbeno mišljenje. Ta teorija je prišla na vrsto. Mogoče bi bila zastavljena drugače. Prepričan sem, da se bodo iz te teorije razvile, še nove, podobne teorije. Materialistična miselnost, bo morala priznati izven znanstveni empirični faktor. Priznati moramo znanstveni empirični faktor le v človekovi miselnosti. Lahko bi mu rekli racionalni, čutni in čustveni empirizem. Življenje človeka naj dobi pomen v spoznavanju, delu in uživanju. Človek naj odkrije, kot taka deljiva delčna celota, take sreče, taka zadovoljstva, razmišljanja, kreativnosti in tolažbe, da bo bolj živel, kot razredčena oplaznost. Človek, naj razmišlja, da bolj nekaj ni, kot nekaj za današnje pojme je. Naj se ne mistificira. Preko svoje individualne sreče, naj vsak človek doživlja resnico, ki je obratna od nje, v pesimističnem občutku. V prepletanju obeh občutkov, kot je redčenje in zaključevanje oplaznosti, in v spajanju teh občutkov, naj vsakdo poglobljeno doživlja občutek »se« in opraviči do sebe svojo enkost.

VI-OPLAZNI INŠTITUT IN NJEGOVO DELOVNO PODROČJE

V sistem oplaznosti, ki je najširša materialistična miselnost, lahko vključujemo, v vsakem času, vse pojave, odkritja, nevednosti in vse kar se bo nadalje javljalo skozi razvoj znanosti in človeštva. Ta misel in podobne misli, naj dobijo svoje mesto.

1. Razišče naj se možnost, kje in kdaj in na kateri stopnji, naj se posameznik seznanj s to mislijo.
2. Predvideti, je potrebno reakcije in posledice pri posamezniku ali skupinah, ki bi zlorabljale to misel, z ozirom na obstoječe stanje.
3. Kako najti oblike in povezave z ukoreninjenimi miselnostmi, glede na to idejo.
4. Raziskati in predvideti, glede na spremembe drugih ideologij.
5. Izdelava »učbenikov« za različne stopnje odraščanja, saj zahteva ta misel predznanje.
6. Problem in pomen obremenjevanja z oplaznim mišljenjem, starejših in za to misel premalo »zrelih« ljudi ter ljudi, ki tega ne morejo dojeti.
7. Kje in kako prilagoditi določene družbene elemente, glede na oživetje te misli.
8. Nenehni kritični pristop do te misli in pomen nje v posamezniku in družbi.
9. Nenehna kontrola in opozorila na napačna razumevanja tolmačenja in uporabe te misli.
10. Kontrola nad ideološkimi miselnostmi, ki bi si oplazno mišljenje prikrojila po svoje in za svoje.
11. Raziskava o možnosti neke skupne bodoče miselnosti in problem nje.
12. Vloga dela v oplazni miselnosti.

13. Dinamika nadaljnega raziskovanja oplazne miselnosti, na vseh področjih človekove aktivnosti.
14. Poglobljanje z oplaznim mišljenjem, na osnovi klotonskih struktur, v zakonitosti žive in mrtve materije.
15. Prilagajanje znanstvene empirike, na nova izhodišča. Umestitev kemičnih elementov v oplazni sistem. Iznajdba novih empiričnih pripomočkov in orodij za namen oplaznega sistema.
16. Raziskovanje novih klotonskih struktur, ki bi bile vedno obravnavane glede na celoto.
17. Analiza povprečnih vzorcev iz mrtvega in živega sveta, ter njihova analiza, glede na celoto.
18. Raziskava želenih deljivih delčnih celot, za dobrine človeštva.
19. Problem povečanega prehranjevanja žive materije, glede na manjšanje najmanjše deljive delčne celote in glede zgoščevanja nje. Raziskovanje usmerjenja in osamosvajanja klotonov v živi materiji.
20. Raziskovanje novih možnosti zdravljenja, na osnovi izolacij, odvzemov, usmeritev in zgostitev notranjih klotonov. Uporaba izolacijskih plaščev, srkalnih centrifug in drugo.
21. Odkrivanje nedoločljivih sistemskih vrednot v živem svetu. Sem sodijo tudi razmnoževanje, nagoni, čustva, dednost itd.
22. Širjenje spoznavanja oplazne misli na druga področja, ki mora biti vedno v sklopu celote.
23. Obvladovanje oplaznosti za uporabne vrednosti in umetna materializacija.
24. Prevodi in pravilne interpretacije v tuje jezike.
25. Oplazni »inštitut« deluje v izmenjavi misli lahko večinoma internetno.

VII-OPLAZNOST V INKUBACIJI POSAMEZNIKA

Pomen oplazne miselnosti, je predvsem v človeku, kot individuumu. Ideja je nastala v posamezniku, skozi potencirano samozavedanje. Oplazna miselnost zahteva miselno zrelega, odločnega človeka, sicer nastaja v njem, glede na to spoznanje, osnovni organski obrambni »šok.« Čemu izvedeti vse, spreminjati in obstati brez spremembe. Pomisleki in spoznanja, ki spremljajo človeka v spoznavanju oplaznosti, so lahko zelo boleča, nadležna, vesela, srečna in obupajoča.

1. Želim si samo resničnosti, želim si samo sebe, izven tega me ne zanima. Če bom kdaj še kaj drugega, si bom tistega želel tedaj.
2. Trpite z njo, ideja ne odneha.
3. Umrl bom bogat, bogat s spoznanji, čeprav sem bil sam.
4. Lastni čas, le tako zaznaš, da dvomiš.
5. Lepota ni nekaj lepega, lepota je nekaj »ponovno« resničnega.
6. Bolj pomembno, manj pomembno, je že konec.
7. Človek si nagaja, iz obupa.
8. Delaj to, kar si želiš, zabavaj se, je že minilo.
9. Odločati se je potrebno pošteno, do sebe, tudi takrat, ko predvidevaš in pričakuješ poraze.
10. Človek se izprazni, a se hitro ponovno napolni. Ne zaviraj ustvarjalnosti, to je težka nadloga.
11. Zapisana ideja je drugačna, saj je takoj za njo že nova nadležna ideja in misel.
12. V vsakem človeku je nekaj, kar je samo njegovega, prepusti se, odkrij se, brez sramu.
13. Nekdo me je že uničil, uničil je tudi del razvojnega časa.
14. Kako lepo je imeti nič, imeti svobodo, za svobodno misel.
15. V vsakem trenutku lahko umrem, ideje so me ljubile.
16. Vse razumem, dokler ne začnem razmišljati.

17. Sem povprečen, vendar kako biti normalen, to mi je skrivnost.
18. Le številka sem, in samo v vrsti sem.
19. Najbolj se bojim, ko ne bom več ločeval človeka od človeka, dneva od dneva, leta od leta, trenutka od trenutka.
20. Sprememba je sreča.
21. Kadar si sam, si s celim svetom.
22. Ves svet je moj, ves čas je moj, vse je moje, kar vem.
23. Včasih pozabim kdaj sem rojen, nikoli ne pozabim, da sem. Obseden sem z eksistencializmom.
24. Čutim, da je v meni še nekdo, več jih je, kdo.
25. Večno bi tekal po travnikih, po pokošenih travnikih, naprej na drug travnik, tam bo rosa. Sonce spet vzhaja.
26. Kako lepo in kako težko je imeti čustva.
27. Otrpnil sem od sreče. Zdi se mi, da mi je vse podarjeno.
28. Kje imam pol možganov, zvečer sem divjak, zjutraj sem reva, podnevi sem samo priden.
29. Tok življenja je močnejši, od vsake pameti in ambicije.
30. V meni »resnica« vre, ne vem zakaj si je izbrala mene.
31. Resnica, ti si lepa, zakaj me obremenjuješ, jaz sem tvoj, ti si moja.
32. Nisem izbranec, sem samo členek verige.
33. Jaz, ti, on, vsi, vse, resnica, toliko njih.
34. Kdaj umreti, vsak dan znova.
35. Oprostite, ne vem zakaj vas obremenjujem.
36. Lenoba in delo, oba te utrudita.
37. Zaspati, brez misli, čudež.
38. Nisem zamudil misli, ki mi jo je dalo delo.
39. Razumevaj me, bal se boš sebe.
40. Ni večje ideje, od občutkov, ki odgovarjajo.
41. V meni se ne dogaja nekaj posebnega, v meni se dogaja nekaj samosvojega.
42. S čem sem tako prizadet, s tem, da živim.
43. Zavedanje, neguj in spoštuj ga takoj, hiti drugam.
44. Moti me vsak korak, ker je drug.
45. Voda, ki je v meni, ne sme izteči, zato nisem paničen, voda stoj.
46. Najstarejšega sem se počutil pri petnajstih letih, ne vem zakaj, v tisti paniki sem bil telesno premaknjen.
47. Nekdo je nekaj domislil, tudi on.
48. Oblikujem čas, ki mi ne bo koristil.
49. V meni se obrestuje veselje in žalost.
50. Iščem resnico in srečo, sem še tu.
51. Že spet novo, zeblo me je v roke.
52. Pamet nekam sili, korajžno v neznano.
53. Hitreje živim, kot moje telo.
54. Telo, pa vendar se ti moram podrejat.
55. Razvoj, zdolgočasil boš ljudi.
56. V neumnostih so premiki.
57. V življenju sem uspel, lahko sem sam.
58. Sreča, ja, tu si, kje, te že ni.
59. Vem kaj bi bilo vredno mojega življenja, ne gre, ker imam telo.

60. Velik postaneš, če imaš dovolj časa.
61. Hitim delat, vidim, da so ljudje srečni.
62. Nerealizirani cilji, novo upanje.
63. Zdaj sem nič, jutri bom koristil.
64. Pamet, si vedno najde delo.
65. Kdor poudarja svojo pamet, nekaj razumeva napačno.
66. Lepo in težko je, ko si z neko idejo sam.
67. Težko se pogovarjam, treba je poslušati in misliti, brez mene.
68. Pošteno misel poveš in pozabiš.
69. Nikoli nimam ustvarjalnega cilja razmišljanja.
70. Kadar mislim, ne vem kaj dela telo.
71. Ko najdem telo, ne vem kaj početi z njim.
72. Doživljati, ne se spominjati.
73. Mišljenje mi je strast, vedno mi daje še tisto, kar ne rabim.
74. Obstaja jutranje delo in večerno delo, dva različna rezultata.
75. Trpljenje in žalost, gnojita srečo.
76. Misel me ne preneha nadlegovati, to je njeno delo.
77. Mladostna misel, bila si strah.
78. To še ni bilo tako zapisano. Ti!
79. Še bi imel telo, to odlagališče in žarišče.
80. Narava, ali sem res del tebe, kaj bova.
81. Narava, zdiš se mi dolgočasna, še dobro, da imam sebe.
82. Lahko se je izražati, ker se moraš.
83. Narava, več veš od mene, pa ti ne povem.
84. Ljubezen je zavora, da ne razmišljaš abstraktno.
85. V eni minuti sem se postaral za dvesto let, zaradi ene same besede.
86. Jok je pomemben del sreče.
87. Naj samo boli, ne trpeti, za več sreče.
88. Ko se najem, sem sit tudi tistega, kar sem lačen več let.
89. Vse je lepo, kar se ne ponavlja.
90. Mislijo, da sem to jaz, tudi sam tako mislim, kadar jih srečam.
91. Veliko sem pozabil, novo se sili.
92. Preveč časa porabiš, če razmišljaš od začetka.
93. Kdor ni za spreminjanje, je že star ali nima doma.
94. Nasmelj se, ko te srečam.
95. Lenoba in delo, sta sodelavca.
96. Pošteno delo lepo spi.
97. Vojne so v dednem zapisu, v življenju izbirajo orožje.
98. Genialnost je prababica, ona to ve, zato tudi čaka.
99. Eno telesno življenje je dovolj, naprej bi od njega vzel malo sabo.
100. Groza, kdaj bom spal, nove ideje imajo zabavo.
101. V dežju, glej v tla, takrat so rože vesele.
102. Konec razmišljanja, slišim uro ki bije.
103. Noč in tišina, veličastno in pravično, obeh bo za vse na pretek.
104. Razmišljanje, je izlet po neznani poti, da se zgubiš in najdeš.
105. Norčuj se, takoj za tem, z obema.
106. Tecimo počasi, v času, zmagali bomo vsi.

107. Ne bodi suženj časa, tega so se izmislili ljudje.
108. Vse je tako vsakodnevno, odvisno pri kom.
109. Iste geste, iste želje, v drugem dnevu, to je žalostno.
110. Ves se odpri, da boš cenil ljudi, sebe.
111. Kdor se zaveda ponavljanja, gradi.
112. Vse, kar dovoliš drugače, je napredek.
113. Če dovolj veš, postaja vse staro novo.
114. Če zmoreš čutiti, boš jokal, se smejal, se naveličal živeti.
115. Pričakuj srečo, povprečnež, ona te hoče imeti.
116. Pojdi drugam, ko razmišljaš drugače.
117. Imam vse, pisalo in papir.
118. S premikanjem bežimo od sebe, zato je treba obstati, na miru, dolgo.
119. Najtežje delo, zmorem, je že lažje.
120. Obžaluj dan brez spoznanja, ne dan, brez uspeha.
121. Lastna misel, je največja nagajivka.
122. Že razumem, da imam telo, zakaj mora biti vedno z mano.
123. Če bi moje telo vedelo, kaj v njemu misel misli, ne bi hotelo več jesti.
124. Vsak danes je enako pomemben, za žive.
125. Danes je, je še, in že en dan manj.
126. Nisi svoboden, če to dokazuješ.
127. Krivica, požre vso skrito srečo.
128. Resnica mi ne pusti dihati.
129. Ko začutim resnico, sem »breztelesen.«
130. Najbolj je prizadeto moje telo, ko resnico odobri.
131. Resnica se mi ne pusti ujeti, ko jo dohitim, mi pobegne.
132. Resnica, ti si preprosta, samo s tabo se je težko pogovarjat.
133. Resnica nikoli ni zadovoljna s sabo.
134. Z resnico si želi biti prijatelj, veliko časa bosta skupaj.
135. Resnica te nenehoma uničuje.
136. Resnica je »ljubica,« bolj siliš v njo, manj te mara.
137. Vsaka resnica dopušča še večji dvom.
138. Kdor ne dvomi v resnico, jo ne bo spoznal.
139. Z resnico se moraš nenehoma prepirat.
140. Resnica se kaže kot največja »lažnivka.«
141. Za resnico, se skriva še večja resnica, ki dokazuje, da resnica laže, ta dokaz je še večja resnična laž.
142. Iti po poti resnice, biti kriminolog laži, brez znanih možganov.
143. Resnico moraš ljubiti, a še bolj sovražiti, nje ni, in je, če jo iščeš.
144. Vse, kar je povezano z resnico, je žalostno za človeka.
145. Resnica je vedno dosegljiva, zmeraj prepričljiva, v naslednjem trenutku je že drugačna in vendar ista kot prej.
146. Zakaj se moram nenehoma prepirat z resnico, naj že enkrat zmaga, da bo mir.
147. Moja resnica mi škoduje, vedno išče napake.
148. Ko si najmanj obremenjen z resnico, nastopi ona z vso močjo.
149. »Pravo« resnico spoznava samo človek, spoznava tako, kakršna v osnovi ni.
150. Človek se z naravnim razmišljanjem oddaljuje resnici, to ona želi, če bi jo spoznal, bi ji le on škodoval.

151. Resnica že ve, kaj dela s človekom, s človekom, ki misli.
152. Resnica se nam kaže vedno z eno napako, prav za človeka narejeno, v njegovi glavi.
153. Napaka v iskanju resnice je človek sam, ker si jo prilašča.
154. Resnica je takšna, da vse ve, a malo človeku pove.
155. Resnica je taka, da je preko vseh sprememb in rasti nje, nespremenljiva, saj ona zase sploh ne ve, pa tudi, če jo sedaj pokličem. Resnica!
156. Vse kar je, je resnica, tudi dvom vanjo. Resnica te vrne na začetek, da ti pove kje se nahajaš.
157. Preveč vemo drugačnega, da bi našli resnico, zato jo lahko le spoštujemo.
158. Resnica je v vsakem našem atomu, ker so nam atomi podrejeni, sproti užaljeno lažejo.
159. Resnica nima želje po samospoznavanju, človek ji tega ne verjame.
160. Resnico zaznavamo v vsakem manjšanju deljive delčne celote, pred manjšanjem, v še manjšo deljivo delčno celoto. V vsakem nadaljnjem preseku postaja naša deljiva delčna celota bolj deljiva, bolj množična v ideji.
161. Ko v procesu življenja zaviramo manjšanje deljive delčne celote, takrat je tudi občutek resnice najmočnejši in dvom vanjo.
162. Bolj se s telesnostjo izoliramo odvzemu oplaznosti, večji občutek resnice doživljamo.
163. Resnica je lažna do telesa, sicer bi ji telo nehalo služiti.
164. V pesimizmu, boleznih in obupu, resnica manj laže.
165. Žalosten čutim resnico, vesel jo pozabljam, če nanjo mislim, mi lepo pove da me ni.
166. Resnica nas zavaja z občutkom sreče, povedati hoče, da jo je manj.
167. Resnica, zlaži se da si, če te ni, te bom pa kar jaz naredil.
168. Najlepše se je potepati, po brez ciljni poti resnice.
169. Pomagal bi okroglini, da bi bila oglata, čemu.
170. Otrok naj se igra z okroglimi rečmi, ne mu dati tetraedra.
171. Tudi zame bo prišel mir, ki bo iz mene.
172. En pogled, en korak, naredi zame. Živel sem.
173. Smrt je v meni, življenje ne dovoli, da bi jo občutil.
174. Smrt bo iz mene naredila to, da se moje misli ne bodo več strinjale.
175. Celice se v meni prijazno poslavljajo in ne delajo panike.
176. Celice lažejo tam kjer so, zato je celotna misel lažna.
177. Kar mislim, ne sme vedeti celota telesa.
178. Telo, ki mi proizvaja misli, ni zdravo, hoče več.
179. Moje telo mi vsiljuje misel, ki jo že vem.
180. Resnico opišem z drugo besedo in že se začenja skrivati.
181. Razmišljati o resnici, vedno drugje in drugače.
182. Vsak naslednji trenutek, kako si zaželen.
183. V vsakem trenutku se zgodi vse in nič.
184. Minuli trenutki so isti, naslednji bodo vsi drugačni.
185. Minuli vzorci in zgledi ne najdejo potomcev.
186. Naslednji trenutek se rojeva z mojo mislijo, kakšen dar.
187. Obstaja samo ta trenutek, ki je že prejšnji.
188. Vsi trenutki so isti, misel v njih je drugačna.
189. Sedanjost je nora, kaj vse lahko spremenim v njej.
190. Sedanjost izziva, karkoli naredim je prav za njo.
191. Sedanjost preseneča s svojo nekontrolirano svobodo.
192. Sedanjost, sproti se rojevaš, koliko dni si mi dala.
193. V naslednji sedanjosti, ni istega dela, z istimi mislimi.

194. Zavedanje sedanjosti, ni le samo za človeka.
195. Sedanjosti ni, je le umiranje prihodnosti.
196. Bolj gledamo pojav od blizu, večji je.
197. Pojav gledan od daleč, ni moj, zato rad potujem.
198. Resnice so take spremembe, da so vedno drugačne.
199. Spremembo resnice v sebi, je težko zapisati.
200. Ko se resnica sonči, pozablja da je na Zemlji.
201. Poleti smo najbolj odvzemani oplaznosti, uravnoteženi, telo in misel sta lena.
202. Pri zvišani telesni temperaturi, je odvzem oplaznosti močnejši od vode.
203. Mlad človek naj bo na soncu, bolj odvzeman, bolj raste.
204. Otroek joka, spoštujte njegov jok, že raste.
205. »Datum« je točen, resnica je z njim.
206. Žalost, s tabo imam veselje.
207. Vsi smo odvzemani, izkoristi edino možnost.
208. Samo po drugačni poti hodim, nočem biti prerok.
209. Ogenj, kolo, oplaznost, kaj imam jaz pri tem.
210. Vem zakaj to pišem, mogoče mi bo kdo pomagal.
211. Spreminjati človeka, te hrabrosti še nimam.
212. Občutek krivde čutim že takrat, če me je nekdo dve minuti čakal.
213. Norme nam vsiljujejo naučeno srečo.
214. Kar na povprek ne ljubim človeštva, srce in glava izbirata.
215. Kdaj bo sestanek s še ne spočetimi življenji, koliko življenj in koliko srečnih življenj.
216. Ne morem sprejeti svojega imena in priimka.
217. Nisem imel rad, če me je imel nekdo rad, osrečevalo me je obratno.
218. Hitro zapišem misel, oh, ni zadnja.
219. Drugačno se samo nalaga in zlaga v meni.
220. Živim sproti, hvala žleze, moja pamet je za normalno življenje neuporabna.
221. Pozor, oplazna ideja ne odide.
222. Ideja gre do misli, ker nima stalnega prebivališča.
223. Nočem razmišljati, kot slabič popustim, potem pride ideja, da sva oba zadovoljna.
224. Arheologi so našli še eno človeško okostje, tam kjer je bilo v enem dnevu 20.000 mrtvih.
225. Pogovarjam se z rastlinami in predmeti, veliko vedo.
226. Izpadel mi je las, on že ve čigav je bil.
227. Odlično, vse sem pozabil, prišla bo ideja.
228. Kako neznaten dvom, spodbudi veliko idejo.
229. Dobra misel je tista, ki ni zaključena.
230. Zgrešimo v definicijah, ker tisto razumevamo.
231. Pomagaj kamnu, samo malo je pod zemljo in nikoli še ni videl sonca.
232. Človek živi kot voda, v vseh agregatnih stanjih.
233. Pijem isto vodo, kot jo je že nekdo pred mano, voda povej naprej.
234. Pomembno je, kdaj in o čem, nehamo razmišljati.
235. Dogodkov in misli ne morem sprejeti v isto življenje.
236. V dokončni pozabi nas, se ne bomo obremenjevali.
237. Kako naporno delo, sonce sije name.
238. Nepričakovana misel, prišla si, je bila težka pot.
239. V oplaznem razmišljanju, imej samo ohranitveno kontrolo.
240. Kupil sem si plišastega mucka in kužka.

241. Moje telo nima primerne izgleda, glede na notranje pojave.
242. Vsega, kar čutim, ne bom zapisal, toliko ljudi bo še živel.
243. Zbežati moraš pravočasno, pred novim samodejnim miselnim nadlegovanjem.
244. Misel naj se sama primerja in umirja.
245. Materiji sem dodal idejo, po svoje, ker je nepismena.
246. Vsega ni mogoče ilustrirati za vse razumljivo.
247. Ko razmišljam o svojem življenju, dobim občutek, da me ni več.
248. Obiščem moje drevo, saj ne more domov.
249. Oba sva posebnost, drug drugemu ne verjameva.
250. Paničen, samo zato, ker čas teče.
251. Misel mi ponori izven moje logike in poštenosti.
252. Ohranjam telo in čakam kdaj me bo razumelo.
253. Ideje vzamejo sonce, jutro in ljudje.
254. Z veseljem me raztresite v divji veter.
255. Zaprl se bom v svoj popoldan, da ne škodujem drugim.
256. Zjutraj mislim, da sem normalen, zvečer nočem domov.
257. Včasih se mi zdi vse genialno, včasih vse običajno, nič mojega.
258. Moje je isto, ko mi nagaja drugače.
259. Samemu ne nudim pogovora o sebi.
260. Pozabljanje odstopa prostor upanju.
261. Svoj čas sem imel le v svojem razmišljanju.
262. O oplaznosti je potrebno razmišljati mirno, počasi in s samokontrolo.
263. V razmišljanju o oplaznosti, bo imel vsakdo dovolj dela.
264. Pri oplaznih spoznanjih ostani miren in zbran, kot pri nesrečah.
265. V času spoznavanja oplaznosti, te naj okolje tolerira.
266. Oplazno spoznanje je obremenjujoče, sicer nisi v njemu.
267. Z oplaznim razmišljanjem postaneš bolj občutljiv in si lahko žrtev, kot utrujena civilizacija.
268. Ta misel je že živel, ko je bil dolg čas, naj bo to izkušnja za vnaprej.
269. Šlo bo počasi, ker te misli prizadenejo.
270. Ideja se rojeva iz kontroliranega ponavljanja.
271. Ideje se ne izmisliš, ideja te najde.
272. Tvoja ideja, je nekje v tvojem času, hop in te ima.
273. Ideja te premisli, ko misliš o nečem tretjem.
274. Odvrzi star plašč, ne imej ga doma, ker te bo ta spominjal, iti moraš naprej.
275. Bil bi kamen, stati, stati nepremično in »večno,« kaj vse bi spoznal.
276. Ko me zanika lastna misel, sem borim za pravi jaz.
277. Misel je egoist, ona hoče vse, ne oziraje se na vse.
278. Mišljenje potuje hitreje od dane misli, zato jo z idejo prehiti.
279. Moje misli so spomini, ki želijo v prihodnost.
280. Moja misel je svoboda, ki se potepa brez telesa.
281. Kar se spominjam, sem temu to odvezel.
282. Mišljenje pohiti, saj gre za tvojo zмотo.
283. Za menoj, prepozno, ne ni prepozno.
284. Ko zmagam, sem na začetku.
285. Oplazno mišljenje ni dovolj razumeti, ampak razumevati.
286. Oplazno mišljenje ponuja zadovoljstvo, veselja pa ne.
287. Z oplaznim razmišljanjem dražimo navajene možgane.

288. Zaradi miselnih vzorcev si vzemi čas za drugače.
289. V večno odlagališče sem povabljen, življenje daj boljšo idejo.
290. Življenje, ti fenomen, ne morem verjeti, da si še tu, zame, v meni.
291. Vse kar nekaj je, postaja vedno bolj »votlo.«
292. Živim, in tudi živim, tako kot ti, živijo.
293. Mojo misel je manieristično zakonita, če jo vnesemo v čas nastanka.
294. Kako prebrati resnico, ki jo čuti muha enodnevnica.
295. Podedovane misli dvomijo in mi jemljejo čas.
296. Zakaj se mi materija ne upre, ko ji spreminjam »idejo.«
297. Čemu vse to, če sem pa sam, mogoče je to moja molitev.
298. Še »resnica« ne potrebuje ideje o sebi, laž sem.
299. Bili so, smo in bodo, ljudje, lepi in pravi in tudi taki bedaki.
300. Zakriči, ne preklinjaj.
301. Sam si moram pomagati, ker se še igram.
302. Resničen sem bil, resničen.
303. Zemlja, kaj vse si domislila, izmisli si posteljo zase, tudi ti si že v letih.
304. V sebi gorim, da se lepo pogrejem, za mirno večno spanje.

1-2-3-4 GRAFIČNE PRILOGE IN SLOVAR

Grafične risbe se nahajajo v skupni mapi in so namenjene za vse spise.
V prilogi je tudi slovar novih izrazov in drugačnih besednih pomenov.

